

peer» та перекладається як «від людини до людини». Отримати p2p-кредит можливо лише на спеціальних інтернет-біржах. При цьому інтернет-портал виступає в якості посередника за певну винагороду між сторонами, що укладають кредитні договори, визначаючи платоспроможність потенційних позичальників. Перевагами мультисипативного кредитування через онлайн-платформи є низька вартість позики для позичальника та водночас можливість отримання більшого доходу інвестора порівняно з традиційними видами інвестування; висока швидкість укладання угод. Першою на ринку була британська компанія Zone of Possible Agreement (Zopa), що існує з 2005 р. Роком пізніше у США на ринку p2p з'явилися Prosper та Lending Club. До типів p2p-кредитування належать споживче кредитування, кредитування малого та середнього бізнесу, кредитування нерухомості. У споживчому p2p-кредитуванні фізичним особам надаються незабезпечені позички, що є невеликими за розміром для здійснення ремонту; придбання житла; проведення весіль; оплати навчання; консолідації боргів.

Таким чином, на ринку кредитних послуг істотного значення набуває онлайн-кредитування як інноваційний фінансовий інструмент.

Література:

1. Мазаракі А. Домінанти інституційної модернізації фінансової системи / А. Мазаракі, С. Волосович // Вісник Київського національного торговельно-економічного університету. – 2016. - №1. – С. 5-23.

2. Пантелеєва Н.Н. Качественная оценка эффективности финансовых инноваций / Н.Н. Пантелеєва // Журнал научных публикаций аспирантов и докторантов. – 2013. - №12 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.jurnal.org/articles/2013/ekon131.html>

Богдан МАЛЬОВАНІЙ

студент факультету банківського бізнесу, ТНЕУ

МЕХАНІЗМ РЕАЛІЗАЦІЇ КРЕДИТНОЇ ПОЛІТИКИ БАНКІВ

Враховуючи складні реалії сьогодення, а саме підвищення рівня інфляції, девальвація гривні, надмірне зростання грошової маси в обігу, збільшення дефіциту державного бюджету, зменшення золотовалютного резерву, вимагають ефективної грошово-кредитної політики. Зміна базових умов функціонування національної економіки України стає викликом для удосконалення та переорієнтації застосування основних інструментів грошово-кредитної політики.

Проблема ефективної реалізації грошово-кредитної політики в Україні неодноразово ставала предметом вивчення для багатьох науковців. Серед вітчизняних вчених особливу увагу заслуговують праці Гальчинського А.С.,

Гейця В.К., Гребінника Н.І., Дзюблюка О.В., Єпіфанова А.О., Лагутіна В.Д., Литвицького В.Д., Лютого І.О., Мороза А.Н., Метлушко О.В., Нікіфорова П.О., Савлука М.І., Савченка А.С., Стельмах В. С., Шаповалової М.Н. та інших.

Поняття «грошово-кредитна політика» чітко не визначене в науковій літературі. З нашої точки зору, грошово-кредитна політика – це сукупність заходів ринкового характеру, що реалізуються державою з метою забезпечення стабільності грошової одиниці. 121

Основними інструментами грошово-кредитної політики в Україні є облікова ставка, норми обов'язкового резервування та операції на відкритому ринку.

В Україні інструменти грошово-кредитної політики не працюють, що вимагає від НБУ проведення певних реформ на зміну діючих інструментів. Першим кроком цього стали зміни головного стратегічного документа монетарної політики в Україні.

З огляду на вищесказане можемо зазначити, для того, щоб інструменти грошово-кредитної політики запрацювали, необхідним є проведення НБУ певних реформ щодо вдосконалення діючого інструментарію грошово-кредитної політики. Першим кроком цього стали зміни головного стратегічного документа монетарної політики в Україні, а саме перехід до інфляційного таргетування, що дає НБУ широкі можливості гнучко реагувати на зміну макроекономічної ситуації заходами грошово-кредитного регулювання.

Таким чином, головними орієнтирами грошово-кредитної політики в перспективі має бути підвищення рівня довіри, як до Національного банку, так і до банківської системи в цілому, відновлення налагодженої та чіткої роботи ключових елементів інфраструктури грошового ринку, зокрема мова йде про валютний та міжбанківський ринок, підвищення ефективності операцій на відкритому ринку, оптимізація процесів рефінансування, а також перегляд процентної політики, з метою створення сприятливих умов для банків забезпечувати кредитування реальної економіки.

Література:

1. *Основні засади грошово-кредитної політики на 2016-2020 роки [Електронний ресурс]. – 2015. – Режим доступу до ресурсу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/v0541500-15>*

2. *Метлушко О.В. Основні засади грошово-кредитної політики: проблеми та перспективи / О.В. Метлушко [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://ecj.oa.edu.ua/articles/2014/n23/59.pdf>*